

Indenrigsminister bekræftede ved Sagens første Behandling. Det forekommer mig, at det ærede Udvalg havde havt saa meget mindre Grund til at gjøre denne Medsættelse, som det jo har forøget de præmieæftende Hingstes Rækker med de 3-aarige. Derved vil jo Konkurrencen til Præmier blive større end hidtil, da de treaarige Hingste ikke have været Gjenstand for Præmiering ved de større Hingstestuer, men vare henvisste til de lokale. Jeg maa i saa Henseende være ganske enig med det ærede Medlem, som nu havde Ordet. Jeg mener, at man burde have ladet det blive ved det Gamle, henvist de treaarige Hingste til de lokale Dyrstuer og ikke taget dem med ved de større, dels fordi man derved forøger Konkurrencen og gjør Præmierne mindre — der har jo i Forveien som sagt viist sig at være knebent med Penge, — dels ogsaa fordi den større Tilstrømning af Hingste, naar de 3-aarige komme med, vil gjøre det næsten uoverkommeligt for Dommerne at røgte deres Hverv. Dette er i Forveien temmelig besværligt og vil blive det endnu mere, ja det vil blive næsten uoverkommeligt, naar de 3-aarige Hingste komme med. Jeg vil i den Henseende henholde mig til det ærede Mindretal og vil altsaa stemme for hans Forslag. Jeg veed meget vel, at jeg er her streift noget ind paa, hvad der egentlig hører ind under § 2, Mindretallets Underændringsforslag under Nr. 13, men efter den Tillæelse, den høit-ærede Formand har givet, har jeg ikke taget i Betænkning allerede nu at udtale mine Indvendinger mod, at Udvalget har medtaget de 3-aarige Hingste til de større Dyrstuer. Jeg maa paa Grund af denne Bestemmelse i Udvalgets første Endringsforslag, Nr. 2 i den nye § 1, stemme mod Udvalgets Forslag til § 1, da der ikke foreligger nogen særskilt Afstemning over Nr. 2 i § 1, og jeg har ikke villet stille noget Underændringsforslag, da jeg iøvrigt ikke har havt noget Besæntligt at erindre imod, at man var bleven staaende ved Regjeringsforslaget. Der er jo sket den Hovedforandring ved Udvalgets Endringsforslag, foruden at det nærmere har præciseret de enkelte Beløb, der kunne udredes i de enkelte Diemed, at der derefter skal udredes større Beløb til andre Foranstaltninger, der ere foreslaaede i Lovforslaget, hvad jeg forøvrigt maa anse for at være et Gode og et Fremskridt, men det er dog paa den anden Side noget Nytt, saa at jeg tror, at Noget kunde tale for, at man ikke gif videre end efter Lovforslaget. Det kunde være rigtig at se, hvorledes Forholdet nærmere udviklede sig, og om man virkelig fik en Garanti for,

at de Foranstaltninger, der komme frem, ogsaa virkelig ere Foranstaltninger, der kunne medføre varige Goder. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa henstille til det ærede Thing at tage under Overveielse, om man ikke helst bør blive staaende ved Regjerings Forslag.

Casper Jensen: Desværre var jeg forhindret fra at være til Stede ved Lovforslagets første Behandling her i Salen. Havde det ikke været Tilfældet, vilde jeg have sluttet mig til den samstemmende Tat, som alle Talerne henvendte til Indenrigsministeren for dette Lovforslag, og jeg vilde særlig have takket Indenrigsministeren, fordi det oprindelige Lovforslag er blevet i den samme Mand som de sidste Love af 1862 og 1880, nemlig, at Staten som saadan ikke griber direkte ind i vor Husdyraavl, men gennem Præmier lader Landboforeningerne lede den. Man kan forandre disse Præmier, kan sætte dem paa den ene eller den anden Maade, men Staten bør blive ved, som den har gjort siden de hippologiske Kampe her i Landet, nemlig at give Landboforeningerne Selvstyre. Staten vil ikke sørge for, at Husdyraavlen bliver ledet i den Retning, som den anser for den rigtige, men den vil lade Landboforeningerne om den Sag. Jeg tror ogsaa, at Udvalget fortjener Tat for det ikke ringe Arbejde, det har havt med dette Lovforslag, og særlig fordi det har præciseret flere Bestemmelser paa en Maade, som er heldigere end i det oprindelige Lovforslag. Smidlertid er der i Udvalgets indledende Bemærkninger nogle Punkter, som jeg skal tillade mig særlig at inoebegaa, da de forekomme mig at bryde med det Princip, at Staten ikke direkte skal blande sig i Husdyraavlen. Det er særlig Punkt 3 om Oprettelsen af et nationalt Stamstutteri i Sylland, som jeg er meget inoed. Jeg tror ikke, at Sydterne ville sætte Pris paa et saadant nationalt Stamstutteri i Sylland, thi de have havt nok af at have et saadant Stutteri. Det har gjort den jydsk Hest megen Skade, og den er endnu ikke kommen sig derefter, Følgerne ere endnu ikke fjernede, om de end ere i Færd dermed. Ganske vist skulde et saadant Stamstutteri efter Udvalgets Betænkning være baseret paa Renavl af indkjøbte fortrinlige Hingste og Hopper udelukkende af ægte jydsk Race, men selv om det blev det, hvad man dog kan betvivle, kan det godt være, at den Mand eller de Mænd, der komme til at forestaa et saadant Stamstutteri, kunne sætte Pris paa at faae f. Ex. lidt mere Elegance ind, deres private Mening om Heste vil maasse ikke være i Overensstemmelse med Sydernes, og saa